

HATÁRTALANUL!

Erdély 2022. február 20-27.

A pandémia miatt többször elhalasztott Határtalanul! projektünk erdélyi utazására végül sor kerülhetett. A kiránduláson a 12. a és 12.b osztály tanulói mellett néhány 11-es diák is részt vett.

Február 20-án kora reggel 49 diák és 3 kísérő vágott neki a „Barangolás Ábel földjén” címet viselő programnak. Első nap hosszú utazás várt ránk, hiszen zetevávaljai szállásunk 680 km-re fekszik Budapesttől. Így az első napot rövid pihenők közbeiktatásával a buszon töltöttük. Este érkezünk a Zetavár Panzióba, ahol meleg vacsorával és jól befűtött szállással vártak minket.

Első napunk délelőttjét Székelyudvarhely nevezetességeinek felfedezésével töltöttük. Ebben helyi idegenvezető volt segítségünkre, aki a történelmi látnivalók és kulturális ismeretek mellett kollégaként kezelte a végzős turisztika ágazaton tanuló diákokat és a gyakorlati tanácsok mellett anekdotákkal is szórakoztatott bennünket. Szejkefürdőn, a székelykapuk kijelölte útvonalon felkapaszkodtunk Orbán Balázs sírjához, majd megnéztük az Erdély építészetét bemutató Mini-Erdély parkot. Székelyudvarhely után rövid időre átruccantunk Hargitából Maros megyébe, ahol megcsodálhattuk Szováta fürdővárosának gyönyörű épületeit és a befagyott Medve-tavat. Visszafelé látogatást tettünk a parajdi sóbányába. A hatalmas terek, a föld alatti gyógyközpont lenyűgözött bennünket. A bányalátogatás után legalább ekkora sikere volt a helyben süttött kürtőskalácsnak. Útban a szállás felé megálltunk a fazekasmesterségről híres faluban, Korondon, majd Farkaslakán, Tamási Áron sírja előtt tisztelegtünk.

Kedden a kiadós reggeli után Csíkszereda felé vettük az irányt. Először a csíksomlyói kegytemplomba mentünk, ahol Hugó atya várt minket egy rövid ismertetővel. A turisztikások vallástörténeti tanulmányaik életre kelésének lehettek tanúi, de a többieket is mélyen megérintette a templomnak a magyarság és a székelység életében betöltött szerepe, és a kegyszoborhoz kötődő történetek. A hálaadó táblácskák olvasása többek szemébe csalt könnyeket. A templom után felmentünk a nyeregbe, a csíksomlyói búcsúk helyszínére, ahonnan gyönyörű kilátás nyílik a Csíki-medencére és a környező havasokra. Ezután a Márton Áron Főgimnáziumban vártak bennünket. Az erdélyi magyar nyelvű oktatás egyik fellelőjében megismerkedhettünk a romániai oktatási rendszerrel, a magyar nyelven tanuló fiatalok lehetőségeivel és megnézhettük a csodálatos iskolaépületet. Innen buszunk a Gyimeseken keresztül az ezeréves határra vitt minket. Sajnos az esős időjárás miatt nem volt lehetőségünk alaposan körülnézni, de legalább elmondhatjuk, hogy jártunk Magyarországon valaha volt legkeletibb részén.

A következő nap a természeti szépségeké volt. A Nagyhagymási Nemzeti Parkba vettük az irányt. A Gyergyói-medence gyönyörű falvai után a hegyi utak szerpentinjein haladva lélegzetelállító látványban volt részünk. A befagyott Gyilkos-tó fenséges misztikus hangulata után a Békás-szoros lenyűgöző méretei és szépsége mindenkiben csodálatot keltett. Az itt árult kürtőskalács végül az erdélyi kínálat aranyermese lett az utazás értékelése során. Este a természet újabb kegyben részesített minket:

elkezdett havazni és Budapesten régen nem látott összefüggő hótakaró lepte el a tájat. Az igazi téli időjárástól elszokott pesti középiskolások így éjszakába nyúló hóemberépítésbe és hógolyózásba fogtak.

Csütörtökön Csíkszentmihály felé vettük az irányt. A Tiltott Csíki Sör Manufaktúra várt minket egy üzemlátogatási programmal Megismerkedtünk a sörgyártás alapanyagaival és technológiájával, a csíki sörök termékpalletájával és kóstolót is kaptunk az ízesített alkoholmentes gyümölcsös sörökből, illetve a gyártól rengeteg csíki csipszet kaptunk ajándékba. Hazaúton Csíkszeredában a várva-várt vásárlás következett, a hazaérkezés után pedig folytatódott a havas játékok élvezete. Este a tábor színpadán rögtönzött előadás zajlott, az igazán elszántak pedig szaunázás után megmártóztak a tábor körül folyó Küküllőben.

Pénteken ismét a természet szépségeiben gyönyörködhattunk. Dzsiptúrára indultunk a székelyek szent hegyére, a Madarasi-Hargitára. Buszunk Ivó községbe szállított minket, ahol már vártak a hólánccal felszerelt dzsipek. Ezek platóján, szikrázó napsütésben, de farkasordító hidegben mentünk fel a Hargitára. Hatalmas fenyők között, havas tájon vezetett a félórás út, melynek végállomása a menedékház volt. Innen gyalogoltunk még fél órát a csúcsig. Térdig érő hó, gyönyörű táj kárpótolt az emelkedő meredekségéért. A tetőn a felcipelt kereszték erdeje, a lobogó zászlók ejtettek minket ámulatba. A hely szelleme mindenkit megérintett.

Délután a panzióban flekkensütés volt a program, így utolsó napunk Hargitában szó szerint jó szájját hagyott a résztvevőkben.

Szombaton Nagyváradra indultunk. Útközben megálltunk a tordai sóbányában, illetve Kolozsváron. Vezetett túrán vettünk részt a Házsongárdi temetőben, illetve megnéztük Kolozsvár belvárosát a főtérről és Mátyás király szobrával. Este már Nagyváradon hajtottuk álomra fejünket.

Kirándulásunk utolsó napján idegenvezető segítségével Nagyváradot fedeztük fel. A télből szinte a tavaszba érkeztünk. Kellemes időben csodáltuk meg az épületeket, kerestük a magyar kultúra emlékeit, Ady nyomát. Utolsó aktusként természetesen a vásárlás sem maradhatott el.

Nyolc élménydús nap után értünk vissza Budapestre. Fáradtan, de feltöltődve, új ismeretekkel gazdagodva, magyarságtudatunkban megerősödve értünk haza. Reméljük, hogy a program még sokaknak lehetőséget fog biztosítani hasonló élmények átélésére.